

З А Н И Х !

“Жінки й вино...” □ один співав,
А як на мене, це ж не вірно,
Другий вже й свято відміняв,
Що теж занадто і надмірно.

У мене погляд на жінок,
Як на божественні створіння,
Красива, ніжна, мов вінок,
Ще й з неабияким терпінням.

Від них найкраще все у нас,
Хто ми без них на цьому світі?
Прискорять і сповільнять час,
Зимою навіть створять літо.

Для них на подвиги ідем,
Складаєм голови гарячі,
В пустелі творимо Едем,
А як самі □ глухі й незрячі.

Отож давайте ми за них
Піднімем келихи міцного,
Нехай ведуть нас хоч на гріх,
Крокуймо з ними лише в ногу!

Дата написання вірша: 2021-01-19